

Poniżej zestawienie najważniejszych modyfikacji książki w stosunku do oryginału:

1. Jednak trio, a nie duet. Wraz z upływem czasu refleksja dotycząca cyberpsychologii pozytywnej ulegała pogłębieniu, a ekran wyświetlający powiązane z nią aspekty znacząco się rozszerzył. Mam

na myśli bardziej znaczący dla naszych dociekań, niż to wcześniej dostrzegałem, nurt projektowania zorientowanego na dobrostan użytkowników. Jestem wdzięczny dr. Davidowi Harleyowi z Uniwersytetu

Brighton za zwrócenie uwagi na dynamiczny rozwój podejścia łączącego projektowanie technologii z psychologią pozytywną. Ta obserwacja sprawia, że cyberpsychologia pozytywna jawi się jako dyscyplina wyrastająca na pograniczu nie dwóch (cyberpsychologia i psychologia pozytywna), lecz trzech dyscyplin.

Odpowiednie modyfikacje wprowadziłem w rozdziale pierwszym.

2. Dobrostan systemu hybrydowego. Jednym ze źródeł motywacji leżącej u podłoża troski o dobroczynny kształt relacji człowieka z artefaktami jest konstatacja faktu postępującej cyborgizacji współczesnego człowieka. Z tego powodu wiele miejsca w *Optimum 2.0* poświęciłem systemom hybrydowym, proponując spojrzenie na ich dobrostan z perspektywy systemowo zorientowanej psychologii pozytywnej (SIPP, Kern i in., 2020). Od samego początku nurtował mnie problem podmiotowości użytkownika sprzężonego z technologią, co zaowocowało koncepcją hybrydowej jaźni (*h-self*). W nowym wydaniu książki wprowadzam ten konstrukt w rozdziale drugim.

3. SI w ognisku uwagi. Mimo że *ChatGPT* nie jest innowacją radykalną, to jego upublicznienie w prototypowej formie 30 listopada 2022 roku poruszyło cały świat. Bazując na statystykach prezentowanych w GoogleTrends można stwierdzić, że wprowadzenie tego chatbota wzbudziło o wiele większe zainteresowanie niż silnie promowana rok wcześniej idea Metaversum (*Metaverse*). Wizja cyfrowego odwzorowania świata fizycznego nie wzbudziła tylu emocji co sensacyjna, również z tego powodu, że dostępna dla każdego i użyteczna (proszę spytać braci studencką), możliwość generowania tekstów w języku naturalnym. Trudno jeszcze określić, jak znaczący wpływ na nasze funkcjonowanie będzie miał *ChatGPT* i inne podobne chatboty, jednak jego pojawienie się bezdyskusyjnie musiało zostać odnotowane w nowej wersji *Optimum*.

4. Technologia nie tylko „smart”, lecz również „well”. Kontakty ze środowiskiem biznesu, w których prezentowana była cyberpsychologia pozytywna, zaowocowały pomysłem wprowadzenia znaku

jakości „well” na oznaczenie potwierdzonego badaniami psychologicznymi korzystnego wpływu technologii na użytkowników. Atrybut „well” znakomicie uzupełniałby rozpowszechniony przymiotnik „smart”, który odnosi się do funkcjonalności artefaktów spełniającej kryteria przypisywane racjonalnym agentom. Jego wprowadzenie wymaga jednak zastosowania nowych metod oceny innowacji. Na początku 2023 roku pojawiły się rozwiązania, które zaprezentowałem w rozdziale drugim. Ta część książki jest zupełną nowością w stosunku do pierwszej wersji *Optimum*. Omówiłem w niej paradygmaty badań realizowanych na styku cyberpsychologii, psychologii pozytywnej oraz projektowania, które można określić mianem intelektualnego kapitału założycielskiego cyberpsychologii pozytywnej.

5. „To skomplikowane”, czyli adopcja technologii. Proces dostosowywania SI (*AI-alignment*) do społeczeństw wyrasta na jeden z najistotniejszych celów badań nad nią. Analizy

mają charakter interdyscyplinarny, angażują informatyków, etyków, psychologów i koncentrują się na określeniu warunków zapewniających, że nowe systemy SI są projektowane i wdrażane w sposób maksymalizujący ich korzystną integrację ze społeczeństwem, przy jednoczesnym minimalizowaniu związanych z nimi zagrożeń (np. bezpieczeństwo, autonomia). Tę problematykę omawiam w rozdziale czwartym, którego struktura jest identyczna jak w oryginalnej wersji *Optimum*, jednak jego treść uzupełniłem o wyniki najnowszych badań dotyczących znaczenia przekonań użytkowników dla adopcji technologii.

6. Więcej systemów realnych. Poprzednią wersję książki kończyłem katalogiem innowacji, których istnienie było jedynie postulatem. Z zadowoleniem stwierdzam, że liczba systemów hybrydowych, które służą dobrostanowi człowieka, wzrasta i z przyjemnością przekazuję informacje na ich temat w rozdziale piątym.